

NIŠTA NIJE JADNO

Joan Salvat-Papasseit

Ništa nije jadno,
nijedan trenutak izgubljen nije
niti je mračan nadolazak noći.
I rosa je jasna
kad se sunce javi otvorena oka
i radosno se kupa:
kad svaka stvar se u njemu ogleda.

Ništa nije jadno,
sve je bujno kao vino i kao zažaren obraz.
I morski val se neprestance smije.
Proljeće zimsko. Proljeće ljetno.
Sve je proljeće:
i svaki list je vječno zelen.

Ništa nije jadno,
jer dani ne prolaze
i smrt ne stiže čak i kad je zvana.
A kad je zvana skriva jednu jamu
jer za ponovni život umrijet treba.
I nikad nismo plač
no nježan osmijeh
što se razdaje poput kriški naranče.

Ništa nije jadno,
jer pjesma odjekuje u svakoj čestici.
Danas, jučer i sutra
s ruže će otpast lišćea najmlađoj će djevici grudi nabujat od mlijeka.

MAROEVIĆ, Tonko (ed.), *Bikova koža*. Zagreb: Matica Hrvatska, 1987.
Traduït per Tonko Maroević